

ĐAKOVO (TU) – Na blagdan sv. Ilije, proroka – zaštitnika Đakovačko-osječke nadbiskupije, u utorak, 20. srpnja večernje misno slavlje u đakovačkoj prvostolnici predvodio je nadbiskup Đuro Hranić. Uz nadbiskupa u miru Marina Srakića, koncelebrirala su još sedmorica svećenika. Uvodeći u misno slavlje, nadbiskup je podsjetio okupljene kako je svetog zaštitnika naše današnje nadbiskupije donio bosanski biskup Ponsa, koji je ubrzo nakon što je 1239. godine darovnicom hrvatskog hercega Kolomana dobio na dar posjede Đakovo i Breznu, iz Bosne preselio u Đakovo gdje je i ostao te je nastavio častiti i nebeskoga zaštitnika svoje biskupije sv. Iliju, proroka.

U svojoj propovijedi nadbiskup je govorio o sv. Iliji, njegovom sukobu sa svećenicima kulta boga Baala te njegova progona od kraljice Izabele, straha i bijega u pustinju te je ukazao na Ilijino stanje u pustinji, na njegovu bespomoćnost, ostavljenost od sviju i razočaranje, uslijed čega je bio spreman i dići ruku na sebe. Tada mu Bog šalje gavrana s vodom i kruhom te Ilija 40 dana ide kroz pustinju do 'Božje gore' Horeba, gdje treba doživjeti Božju blizinu. „U stvari, kroz samoću pustinje Bog Iliju vodi k njemu samome, do njegove savjesti da tu progovori njegovu srcu, da ga pouči da Bog nije u nasilju, ognju, u žestini i moći, u potresu ili olujnom vihoru, nego u šaptu laganoga i blagoga lahora, da je pokolj Baalovih svećenika zlo kojim ništa nije postigao, nego da je potrebno ići drugim putem, putem milosrđa i ljubavi“, rekao je nadbiskup.

„Na vrhuncu planine čovjek je bliži Bogu, bliži nebu i Bog kao da mu izgleda dostupniji. Odatle, uronjen u tišinu, čovjek motri svijet koji je ostavio umanjenim i stavljenim u pravu perspektivu. Što se više Ilija penjao u vis, to mu je sve zemaljsko postajalo manje. Na gori se pozornost može usredotočiti na ono što je bitno, a duša se može lakše prepustiti Bogu i njegovim naumima. Na Horebu, na mjestu gdje je Mojsije susreo Boga u gorućem grmu i gdje je dobio ploče Saveza, na tom mjestu Božje objave i svetom mjestu za njegov židovski narod, Ilija u ruševinama svoga života i djelovanja, žedan Boga i njegove blizine, na izvoru vjere svoga naroda traži Boga i nalazi rješenje. Bog ga vraća na početak povijesti spasenja na kojemu se zasniva i njegova proročka služba i poslanje“, kazao je nadbiskup, poručujući kako je to poruka za sve vjernike, da se su svome umoru i bezvoljnosti, kada vidimo da smo pogriješili i učinili krive korake, znamo približiti Bogu i dopustiti Bogu da nam se približi, da znamo moliti za poučljivo srce.

Zaključujući homiliju, nadbiskup je potaknuo okupljene da se mole i utječu sv. Iliji, jer je on 'divan i tako ljudski' nebeski zaštitnik, a svi mi trajno smo u potrebi obraćenja, Božje snage i milosrđa te samo zahvaljujući snazi koja dolazi od Boga možemo ostvarivati svoje poslanje. Nakon završnog blagoslova, brojni su se vjernici zadržali u molitvi pred oltarom sv. Ilije. **Anica Banović**

